

[Madsen-Mygdal.]

thi med Tvangsafleveringens Indførelse forholder det sig saaledes, som jeg allerede har gjort Rede for, og Tvangsafleveringen har lige saa lidt Forbindelse med Valutakontorets Virksomhed, som Udstedelse af Valutaattester har noget som helst med selve Valutaens Tilvejebringelse at gøre. Hvad derimod selve Valutakontorets Oprettelse angaar, ønsker jeg aldeles ikke at løbe fra mit Ansvar eller det Medansvar, jeg har i saa Henseende. Kun tror jeg nok, at baade den højtærede Handelsminister og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller paa dette ene Punkt overdriver min Indflydelse og Betydning. Glemmes maa det jo ikke, at det er den højtærede Handelsminister, der har udarbejdet og fremsat Lovforslaget for Rigsdagen og derefter gennemført det med alle Partiers Stemmer, ogsaa med det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Stemme. Vi kommer vistnok alle sammen til at vedkende os en vis Fælles-Paternitet, selv om vi maaske synes, at Barnet har udviklet sig ret uheldigt, ja, i visse Henseender maaske endogsaa rent ud sagt er blevet til en Skifting. Der er jo noget i vore Dage, der hedder Blodprøve, og hvis man vilde forsøge en saadan Blodprøve overfor dette Valutakontor, som er et fælles Barn af alle Rigsdagens Partier, saa tror jeg nu ikke, denne Prøve vilde bære Vidnesbyrd om, at mit Part har øvet en ganske særlig Indflydelse fremfor den Indflydelse, andre Partier har udøvet. (*Christmas Møller*: Der er altid en, der udlægges for Barnefader!). Ja, men derfor kan der godt være flere.

Det gode, der kan siges om denne Importregulering, ligger i dens Formaal, og dette Formaal, hvis Opstilling jeg er rede til at tage det fulde Ansvar for — og jeg tvivler i øvrigt heller ikke paa, at den højtærede Handelsminister eller de øvrige Medlemmer af Valutaudvalget er rede til at vedkende sig deres Ansvar i saa Henseende —, dette Formaal var af dobbelt Natur. Dels viste det sig, at Afleveringspligtens Indførelse, der gav Bankerne Hals- og Haandsret overfor den fremmede Valuta, ikke forslog i Retning af at sikre Landet og dets Erhvervsliv de nødvendige Tilførsler fremfor en Række mindre nødvendige, og dels var vor Varehandel med Udlandet ved de velkendte Toldforhøjelser og Kontingenteringer, der blev stillet op imod vore Eksportvarer, i Færd med at komme ind i en ganske uholdbar og farlig Stilling. Af disse Grunde var en vis Regulering af Importen blevet til en Nødvendighed, og det var vel

ogsaa derfor, at Regeringens Forslag om at gennemføre et Forsøg med Valutaattester som Reguleringsmiddel vandt Tilslutning fra alle Sider.

Nu tør vist ingen paastaa, at dette Forsøg i enhver Henseende er lykkedes. Tværtimod kan det siges, at der klæber saa store Mangler ved dette Forsøg, og at det rummer en Fare for saa store Vilkaarligheder, at denne Form for Importregulering ikke kan være af langvarig Natur, selv om der indføres væsentlige Forbedringer med Hensyn til Systemets Praktisering. Paa den anden Side vil heller neppe nogen kunne benægte, at det dobbelte Formaal, som Regering og Rigsdag havde for Øje, da Valutakontoret for snart 4 Maaneder siden blev oprettet, lige saa fuldt foreligger i Dag, som det gjorde den Gang. Den unødvendige Import maa begrænses, og vi maa tilstræbe i nogen Maade at købe vore Importvarer i de Lande, der køber hos os.

Jeg er ganske vist ikke Tilhænger af en Gennemførelse af det absolutte Gensidighedsprincip, der nu sammen med Selvforsyningsprincippet er blevet saa højmoderne i de fleste Landes Handelspolitik. Hvis dette Princip gennemføres i sin fulde Strenghed, vil det utvivlsomt føre til en fuldkommen Lammelse af hele Verdenshandelen; hvad vi for øvrigt allerede nu er godt paa Vej til. Men som Forholdene ligger i Dag, kan Danmark ikke se bort fra dette Princip. Vi kan det ikke af valutamæssige Grunde, og vi kan det ikke af Hensyn til vore fremtidige Eksportmuligheder. Navnlig i vort Forhold til England og til Opretholdelsen af vor Samhandel med England er der her en Realitet, hvis Betydning ikke bør undervurderes.

Hvis det nævnte Dobbeltformaal — som jeg gaar ud fra, at alle Partier indtil videre er enige om bør holdes for Øje — kan betjenes ved andre Fremgangsmaader end den Importregulering, der nu finder Sted, saa vil vi fra Venstres Side, under Hensyn til de aabenbare Mangler, der klæber ved Attestordningen, gerne deltage i Overvejelser deraf; men jeg ser ganske vist ikke, at det vil være muligt gennem Toldforanstaltninger, i hvert Fald ikke gennem Toldforanstaltninger alene, saaledes som det har været foreslaet fra konservativ Side, at opnaa den ønskede Regulering. Og en almindelig Opsigelse i dette Øjeblik af samtlige Danmarks Handelstraktater forekommer mig — ikke mindst i den nuværende internationale Atmosfære — at være et overordentlig farligt Skridt for et lille Land med en saa forholdsvis stor Uden-